പരി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവയുടെ സന്ദർശനം മലങ്കര സഭയുടെ നന്മയ്ക്കായി തീരട്ടെ!

സിറിയക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി അടുത്തകാലത്ത് അവരോധിതനായ പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അപ്രേം ദ്വിതീയതൻ ബാവയുടെ കേരള സന്ദർശനം ഏകദേശം ഉറപ്പായി എന്നു തോന്നുന്നു. കുറേക്കാലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവു സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽതന്നെ ഇവിടെയുള്ള സഭയിൽ ആശയക്കുഴപ്പം നിലനിൽക്കുകയും അതു കേരളത്തിലെ മാധ്യമലോകം ആഘോഷിക്കുകയുമായിരുന്നല്ലോ. 'പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ വരുന്നു'; 'അദ്ദേഹം വരുന്നില്ല;' 'അദ്ദേഹം വരണം;' 'അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തുകയില്ല;' 'അദ്ദേഹത്തിന് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും വരാമല്ലോ' എന്നിങ്ങനെ ഉയർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വാർത്തകളും അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളും ഏതാണ്ട് നിലച്ചമട്ടുമുണ്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാനേതൃത്വം ഇക്കാര്യത്തിൽ മൗനം ദീക്ഷിക്കുവാനുള്ള വിവേകം കാണിച്ചത് ഏറെ നന്നായി. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സന്ദർശനം ഉറപ്പായ സാഹചര്യത്തിൽ അത് സഭയുടെ നന്മയ്ക്കായിത്തീരട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

കാലം ചെയ്ത പരി. സഖാ പ്രഥമൻ ബാവ 1995-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കുശേഷം ഇവിടെ നടത്തിയ സന്ദർശനത്തിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് പ്രതിഷേധമുണ്ടായിരുന്നു. സഭാ ഐക്യത്തിന് സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു കോടതിവിധി അട്ടിമറിച്ച് പിളർപ്പ് പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും തന്നോട് ചേർന്നുനിന്ന വിഭാഗത്തെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു സഭ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ശ്രമവുമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം എത്തിയത്.

പിളർപ്പ് ശാശ്വതമാക്കുവാനും അതിന് ആശീർവാദം നൽകുവാനുമായി അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെ വന്നത് അംഗീകരിക്കുവാൻ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് അന്നത്തെ അന്തരീക്ഷം നിലനിൽക്കുന്നില്ല. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുകൂലികൾ ഒരു സഭയായി രൂപപ്പെട്ടു. അതിന് ഒരു ഭരണഘടനയും സൃഷ്ടിച്ചു. ആ ചുറ്റുപാടിൽ ആ സഭയുടെ പ്രധാനമേലധ്യക്ഷൻ അവരുടെ ക്ഷണപ്രകാരം കേരളത്തിൽ വരുമ്പോൾ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് എതിർക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. മാത്രമല്ല പുതിയ പാത്രിയാർക്കീസ് ബാവയ്ക്ക് സഭാപ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട് എന്ന പ്രസ്താവന സഭ മുഖവിലയ്ക്കെടുക്കുന്നെങ്കിൽ സന്ദർശനം അനുഗ്രഹമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. അതായത് ഇപ്രാവശ്യത്തെ സന്ദർശനം ഒരു അധിനിവേശശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടല്ല എന്നതാണ് മലങ്കരസഭയുടെ വിലയിരുത്തൽ. ഈ വരവ് സഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു അനുകൂല സ്വാധീനം സൃഷ്ടിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വച്ചു പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയാർക്കീസിനെ സഭാബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കണമെന്ന് മലങ്കരസഭ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയാർക്കേറ്റുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ആരോഗ്യകരമായി നിലനിർത്തണമെന്നതാണ് മലങ്കര സഭയുടെ എന്നുമുള്ള നിലപാട്. കൂനൻ കുരിശ് സത്യത്തിനു ശേഷമെങ്കിലും നിലവിൽ വന്ന ഈ ബന്ധത്തിന് പല നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയാർക്കേറ്റുമായി മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രപരമായ ബന്ധം നിലനിർത്തണം എന്ന ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് പാത്രിയാർക്കീസിനെപ്പറ്റിയുള്ള വകുപ്പുകൾ സഭാ ഭരണഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. ഈ ഉഭയബന്ധത്തിൽ തകർച്ച സംഭവിച്ച നാളുകളിൽ പോലും ഇത് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ മലങ്കരസഭ ശ്രമിച്ചിട്ടുമില്ല. 1912-ൽ ഇന്ത്യയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് നിലവിൽ വന്ന് സഭ സ്വയം പര്യാപ്തമാവുകയും, പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുമായി വ്യവഹാരം നടക്കുകയും ചെയ്ത കാലയളവിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഭരണഘടനയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് വേണ്ടത്ര അംഗീകാരം നൽകാൻ സഭ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1995 ന് ശേഷം കോടതിവിധിയെ ധിക്കരിച്ച് പാത്രിയാർക്കീസ് അനുകൂലികൾ പുതിയ സഭയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയും പാത്രിയാർക്കീസ് ഈ നീക്കത്തിന് അംഗീകാരം നൽകുകയും ചെയ്ത ശേഷവും മലങ്കരസഭ പാത്രിയർക്കീസിനെസംബന്ധിച്ചുള്ള വകുപ്പുകൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന് ശ്രമിച്ചില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ സഹകരണം കൂടാതെ വാഴിക്കപ്പെടുകയും സമാന്തരസഭയുടെ പ്രധാനമേലദ്ധ്യക്ഷനായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഭരണഘടനപ്രകാരം ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കര സഭയിലുള്ള സ്ഥാനം പ്രവർത്തനരഹിതമാണ്. എന്നിരിക്കിലും ഭാവിയിൽ ആ ബന്ധം പ്രവർത്തനക്ഷമമാകും എന്ന പ്രത്യാശയാണ് മലങ്കര സഭ വച്ചു പുലർത്തുന്നത്.

മലങ്കരസഭ പാത്രിയർക്കീസിനുള്ള സ്ഥാനം നിലനിർത്തുന്നതിന് വ്യക്തമായ ചില കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. 1) മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിലധികം നിലനിന്നിരുന്ന ചരിത്രപരമായ ഒരു സഭാബന്ധം ഇടക്കാലത്തെ പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് അവസാനിക്കരുതെന്ന് മലങ്കരസഭ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 2) ഒരേ വിശ്വാസം, ചരിത്രം, സാംസ്കാരിക-ആരാധനാ പൈതൃകങ്ങൾ ഇവയുള്ള ഒരു വിശ്വാസ സമൂഹത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു നിലനിൽക്കുന്നത് ന്യായീകരണം ഇല്ലാത്തതും പ്രതിസാക്ഷ്യവും ആണ് എന്ന് മലങ്കരസഭ കരുതുന്നു. ഈ ഐക്യം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിന് പാത്രിയർക്കീസിനെ അംഗീകരിക്കുന്നത് അനിവാര്യമാണ്. 1958-ൽ സഭയിൽ ഐക്യത്തിന് പാത തെളിഞ്ഞത് 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടനയിൽ പാത്രിയാർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് അർഹമായ സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുകൂടിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പാത്രിയാർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് ഭരണഘടനയിൽ ഉള്ള സ്ഥാനം നിലനിർത്തുന്നത് ഭാവിയിൽ മലങ്കര

സഭയിൽ ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഉള്ള സാധ്യത വർദ്ധിപ്പിക്കും എന്നതാണ് മലങ്കരസഭയുടെ നിഗമനം. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ഒരു സഭാ സമൂഹം എന്ന നിലയിൽ മലങ്കരസഭയുടെ നിലനിൽപ്പിന് അനിവാര്യമല്ല. എങ്കിലും അത് മുൻകാല ചരിത്രത്തിന്റെ അംഗീകാരവും ഭാവിയിൽ സഭാ ഐക്യത്തിന് സഹായവും ആകുമെങ്കിൽ ആ ബന്ധം നിലനിർത്തണമെന്നു തന്നെയാണ് മലങ്കരസഭ കരുതുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ ബന്ധം അവ്യക്തമായിരിക്കരുത് എന്ന് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഉണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഇതൊരു ആശ്രിത ബന്ധവും ആയിരിക്കരുത്. ഈ ബന്ധത്തെ സഭ ഗൗരവമായി കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഭരണഘടനയിൽ തന്നെ ഈ ബന്ധം നിർവചിച്ചിരുന്നതും. അതൊക്കെകൊണ്ട് മലങ്കരസഭയും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യവസ്ഥാപിതവും വ്യക്തവുമായിരിക്കണമെന്ന് സഭ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. ആരോഗ്യകരമായ സഭാബന്ധത്തിന്റെ മൗലികസ്വഭാവമാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളുടെ പൊതുവായ സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിന് നിരക്കുന്നതുമായിരിക്കണം ഈ ബന്ധം. ഓറിയന്റൽ സഭകളിൽ പ്രധാനമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തുല്യരും സഭകൾ ഭരണപരമായി സ്വതന്ത്രവുമാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രധാനമേലദ്ധ്യക്ഷന് മറ്റൊരു സഭ പ്രത്യേക ആദരവുകളും പരിഗണനകളും കൊടുക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ സഭയുടെ മേൽ ആധിപത്യമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. മലങ്കരസഭ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു നൽകുന്ന മൂപ്പ് സ്ഥാനവും പ്രത്യേക പരിഗണനകളും അദ്ദേഹത്തിന് ഈ സഭയുടെ മേൽ അനിയന്ത്രിത അധികാര വിനിയോഗത്തിന് അവസരം നൽകുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ അന്ത്യോഖ്യാ വിഭാഗത്തിൽ നിരന്തരമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആഭ്യന്തരപോരാട്ടത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയാർക്കേറ്റുമായി ഈ വിഭാഗത്തിനുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അവ്യക്തതയും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ അധീശത്വ സമീപനവും പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിന്റെ ദാസ്യമനോഭാവവുമായിരുന്നു. 2002-ൽ ആ വിഭാഗം ആദ്യമായി ഭരണഘടന ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് സർവ്വാധിപത്യം നൽകി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരം നിർവ്വചിച്ചു. അതോടെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം മുൻകാലങ്ങളിൽ ഭാഗികമായെങ്കിലും നിലനിർത്തിയിരുന്ന സ്വത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും പൂർണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ ബാക്കിപത്രമാണ് ആ സഭയിൽ അടുത്തകാലത്ത് തീവ്രമായിത്തീർന്ന ആഭ്യന്തര വിഭാഗീയതകൾ.

കേരളത്തിലെ സുറിയാനിസഭ ഏതു വിഭാഗത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും അതു സാംസ്കാരികമായും ഭാഷാപരമായും സഭാ ഘടനയുടെ സവിശേഷതയിലും മധ്യപൂർവ്വദേശത്തിലെ സുറിയാനി സഭയിൽ നിന്ന് ഭിന്നമാണ്. ആരാധന-വേദശാസ്ത്ര പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് അവയ്ക്ക് പൊതുത്തം ഉള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ സഭകളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് അതിന്റെ വ്യക്തിഗതത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാംസ്കാരിക-ആധ്യാത്മീക തനിമ ഇവയെല്ലാം നിലനിർത്തേണ്ടതുണ്ട്. സഭകളുടെ സാക്ഷ്യത്തിനു എക്യുമെനിക്കൽ ബന്ധങ്ങളുടെ ആരോഗ്യകരമായ പുലർച്ചയ്ക്കുമെല്ലാം ഇവയുടെ അനിവാര്യത സമീപകാല അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് അനുകൂലികൾ തിരിച്ചറിയുന്നുവെങ്കിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഹോദരങ്ങളുമായി സഹകരിച്ച് ആരോഗ്യകരമായ ഒരു അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധത്തിലേക്ക് ഈ സഭയെ മുഴുവനായി നയിക്കാനാവും.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനം സംബന്ധിച്ച് മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ഒരു ആക്ഷേപവും ഇല്ല. അദ്ദേഹം പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കയെക്കാൾ ആധ്യാത്മികമായി ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തുള്ള വ്യക്തിയാണെന്ന് സുപ്രീംകോടതി പറഞ്ഞതിലും വിരോധമില്ല. എന്നാൽ മലങ്കര സഭയിൽ അദ്ദേഹം ഇടപെടുന്നത് സഭാ ഭരണഘടനപ്രകാരം ആയിരിക്കണം എന്ന കോടതിയുടെ തീരുമാനം കൃത്യമായി ഉറപ്പുകിട്ടുന്ന ഒരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സഭാ ഐക്യം ഉണ്ടാകുന്നത് അസാധ്യമായ കാര്യമേയല്ല. എന്നാൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന കാതോലിക്കേറ്റിനെ നിലനിർത്തുന്നിടത്തോളം കാലം അദ്ദേഹത്തോട് മലങ്കര സഭയ്ക്കുള്ള ഭരണഘടനാപരമായ ബന്ധം പ്രവർത്തനരഹിതമായിത്തന്നെ തുടരേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട് മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും കാനോനിക കാതോലിക്കേറ്റും സഭാഭരണഘടനയും അംഗീകരിച്ച് സഭ ഏകമാകുവാനുള്ള ശ്രമം നടത്തിയാൽ മലങ്കര സഭ ഏകമാവുകയും മലങ്കരസഭ മുഴുവൻ അംഗീകരിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കീസായി അദ്ദേഹം സ്വീകാര്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവയുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ഒരു കടപ്പാടിന്റെ കാര്യമായിട്ടാണ് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗക്കാർ കാണുന്നത്. അങ്ങനെ ഒരു കടപ്പാടിന്റെ വിഷയമില്ല. കൂനൻ കുരിശ് സത്യത്തിനുശേഷം അന്ത്യോഖ്യക്കാർ ഇടപെട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നാം തുടർന്നും റോമൻ കത്തോലിക്കരായി കഴിയുമായിരുന്നു എന്നുമാത്രം. അങ്ങനെവന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടായി സഭയിൽ നടക്കുന്ന അന്തഛിദ്രങ്ങൾ സഭയിൽ സംഭവിക്കുകയേ ഇല്ലായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റുമായിട്ടുള്ള അവ്യക്തവും, വ്യവസ്ഥാരഹിതവുമായ ബന്ധമാണ് ഈ സഭയിൽ കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ കലഹങ്ങൾക്കും വ്യവഹാരങ്ങൾക്കുമെല്ലാം കാരണം. ഇത് പരിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും ഇവിടുത്തെ യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിസഭയും തിരിച്ചറിയേണ്ട സത്യമാണ്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഒരു മലങ്കരസഭയും വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധവും നിലവിൽ വരുന്നതോടെ ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമാകും. ഇതിന് എതിരെയുള്ള എതിർപ്പുകൾ അവഗണിച്ച് സഭാ ഐക്യത്തിന് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവ നിലപാടെടുത്ത് നീങ്ങുകയാണെങ്കിൽ സദുദ്ദേശ്യമുള്ള എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളുടെയും പിന്തുണ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരിക്കും. സഭാചരിത്രം തിരുത്തിയെഴുതിയ ആധ്യാത്മീക പിതാവിനോട് എന്നെന്നും കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

നിങ്ങളുടെ സസ്നേഹം

അത്താനാസ്യോസ് തോമസ്
മെത്രാപ്പോലീത്ത